

røres ved den kommunale Bestaatning. Jeg tror, at de, som i forrige Samling forlangte, at der skulde tages Hensyn til Hartkornets billige Fordringer — den uretfærdige Maade, hvorpaa Hartkornet behandles, har jeg allerede i Fjor omtalt, og skal jeg atter nu omtale — vilde have sørget for, at der ikke kom noget ud af Lovforslaget, med mindre der blev taget dette Hensyn. Jeg tror, at de allerede i Fjor vilde have været stærke nok til at hindre Sagens Gennemførelse, og der er ingen Tvivl om, at den stærke Bevægelse, som har været til Stede i Sommer, vil støtte dem i langt højere Grad end i Fjor, naar de tage Ordet for at forsvare Hartkornets Interesser. Jeg tror, at der ikke kan komme noget ud af et Lovforslag, der omhandler den kommunale Bestaatning, uden at der tages tilstrækkeligt Hensyn til Hartkornets Interesser, og det er det, der ikke er sket i dette Lovforslag. — Jeg skal tillade mig nærmere at vise, i hvilke Punkter der er sket Forandringer, som efter min Mening paa ingen Maade ere Forbedringer. Der er i § 1 a og c Bestemmelser om, at et fast Ophold i en Kommune af kortere Varighed end 4 Maaneder af Statteaaet, begrunder Skattepligt til Kommunen, ligesom tidligere. Men denne Tidsfrist blev under Lovforslagets Behandling i Fjor sat ned til 2 Maaneder, og jeg tror, at Bestemmelsen om 4 Maaneder vil ikke vinde Bifald. Man kan anføre de samme Grunde derimod som sidst, og naar det er anført, at Medsættelsen til 2 Maaneder kun vilde være til Fordel for enkelte Kommuner, saa er det allerede paavist, at dette ikke er rigtigt, og det er yderligere paavist, at selv om der skulde være flere Kommuner, som skulde have Interesse af, at de 4 Maaneder bleve staaende, er deres Kontingent til den Fond, der er Tale om, saa ringe, at det ikke vilde røkke Majoriteten. Men desuden er der gjort yderligere Indskrænkning i § 1 under d. Der staar nemlig: „Den, der efter Skatte ligningens Affattelse tilflytter en Kommune uden for Kjøbenhavn, kan af den sædvanlige Bigningsmyndighed særskilt ansættes til at svare Formue- og Vejslighedsstat. Om Ansættelsen bliver der at meddele ham særlig Underretning med Tilkendegivende, at han, hvis han er misfornøjet med Ansættelsen, inden 14 Dage maa indgive Klage til vedkommende Myndighed; dennes Beslutning angaaende Klagen kan af Klageren paaanføres for den overordnede Bigningsmyndighed inden 14 Dage, efter at Beslutningen er meddelt ham. Klager, der indkomme efter Udløbet af de ovennævnte Frister, ere uden Betydning. Den, der saaledes er ansat til

at svare Stat, og som i øvrigt opfylder Betingelserne for at være skattepligtig til Kommunen, er pligtig at svare Bidrag for Tiden fra den 1ste i den efter Tilflytningen følgende Maaned, dog i intet Tilfælde for en tidligere Tid end det Fjerdingaar, i hvilket paagældende har modtaget Underretning om den skete Statteansættelse. — Den i Kommunerne uden for Kjøbenhavn hidtil anvendte Tilcægligning bortfalder fremtidig.“ Det vil være en yderligere Indskrænkning, det vil bevirke, at de, der flytte ud paa Landet i Begyndelsen af Juni, vilde ikke blive regnede med før 1ste Juli, eller med andre Ord, det, som der er klaget over i Fjor, er her yderligere blevet stærket. Der er nu færre af dem, som flytte paa Landet, der blive skattepligtige, end det tidligere var, Tilfældet. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at i § 2 er der en Bestemmelse om nogle Vedtægter, der med Forbehold af Indenrigsministerens Billigelse vedtages for Landkommunernes Vedkommende af Amtsraadene. Man ser ikke rigtig deraf, om saadanne Vedtægter vilde komme til at gælde Amtene, eller om der mulig kan være forskellige Vedtægter for Kommuner inden for det samme Amt, naar de forskellige Kommuner vedtage dem, og Amtsraadene og Ministeren billigere dem. Det forekommer mig, at det kan være meget hensigtsmæssigt at have saadanne Vedtægter, men de maa være ens over hele Landet, thi ellers kan man komme i det Tilfælde, lige som allerede nu, at Kommunerne maa tage overordentligt Hensyn til de Folk, som flytte til og fra dem, saaledes at de begunstige dem. Fordi ellers en anden Kommune ved Siden af vil begunstige dem, og de saa flytte derhen. For at undgaa saadanne Begunstigelser, maa man have Vedtægten ens for hele Landet. Jeg tror, som sagt, at en Vedtægt kan være meget heldig, og uden at gaa nærmere ind paa, hvorledes den skal affattes, vil jeg sige, at den efter min Mening bør baseres paa en Indtægtsstat med stigende Skala. Der er saadanne Bestaatninger i forskellige Lande, som kunne tages til Mønster; men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Det ligger ikke for i Øjeblikket, hvordan saadanne Vedtægter bør affattes; jeg har kun villet gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at det vil være rimeligt at basere Vedtægten efter Indtægt med stigende Skala. — Dernæst er der rundt omkring i de forskellige Paragraffer en Mængde Bestemmelser om, at det og det skal fastsættes af Indenrigsministeren; det findes i dette Lovforslag, lige som i Forslaget i Fjor og i andre